

CRUCE ȘI ÎNVIERE

De n-ar fi fost un deal al Căpățâni
Și crucea în hotarul nevăzut,
Cu ziua-ntâi în capul săptămânii,
Străin mi-ar fi cuvântul „La-nceput”.

De n-ar fi stat în Vinerea cea mare
Pe crucea dintre cruci pascalul Miel,
Egiptul cu verdețurile-amare,
M-ar fi n-robit pe veci de veci în el.

De n-ar fi fost Emausu-nserării
Și pâinea frântă-n taină de Străin,
N-aș fi văzut lumina învierii,
Nici drumul meu înspre Ierusalim.

(Petru Dugulescu)

Să ne rugăm pentru...

- ...**famiile noastre**. E un har să ne putem petrece sărbătorile alături de cei dragi. Poate, de multe ori, nu realizăm ce comoră de preț reprezintă familia în care ne-a așezat Dumnezeu. Domnul să ne ajute să ne prețuim mai mult familiile și să cerem protecția Sa divină peste ele.
- ...**marea familie de la Poarta Cerului**. Cu toții suntem de acord că cele mai frumoase sărbători sunt cele petrecute în familie și, în special, în marea familie a Domnului. Să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru frații și surorile de la Poarta Cerului și pentru oportunitatea deosebită de a putea petrece aceste zile de sărbătoare împreună.

Zâmbiți, vă rog...

Cei doi frați erau foarte răi așa că părinții s-au decis să-l roage pe pastor să vorbească cu băieții. Pastorul a chemat în biroul său pe cel mai tânăr dintre cei doi, și după ce l-a fixat cu privirea preț de câteva minute, l-a întrebat pe un ton serios: „Unde este Dumnezeu?”. Băiatul îl privi țintă pe păstor, fără să zică nimic. Păstorul îl întrebă din nou, tot serios, dar cu un ton mai ridicat: „Unde este Dumnezeu?”. Băiatul continuă să tacă. La care, păstorul aproape pierzându-și cumpătul repetă întrebarea, aproape țipând: „Unde este Dumnezeu?”

Băiatul nu răspunde nici de data aceasta. Dimpotrivă, se ridică în picioare și părăsi biroul păstorului în mare grabă. Fratele său aflat în anticamera biroului se luă după el. Îl ajunse din urmă tocmai acasă, pe când fratele mai tânăr se ascundea într-un dulap. „Care-i problema? Ce-ai pățit? Ce ți-a făcut păstorul? De ai părăsit biroul lui ca o furtună?” „Să știi că suntem la mare ananghie!” răspunde frățiorul. „Dumnezeu a dispărut și păstorul crede că noi L-am ascuns!”

Îți place să scrii? Ai poezii personale, eseuri sau mici gânduri pe care le-ai așternut cândva pe hârtie și te-ai gândit că nimănui nu-i pasă de ce ai scris tu? Nouă ne pasă! Așa că nu ezita să ne trimiți creațiile tale la adresa de e-mail buletin.duminical@yahoo.com și cele mai bune vor apărea în buletinul bisericii.

Colectivul de redacție:

Teo Laze, Dana Popa, Ramona Gheju, Andreea Homoșdean, Isabelle Romașcu, Dana Cristea.

SERVICIILE BISERICII

DUMINICA : 9 - 12 Serviciu divin
18 - 20 Serviciu divin
MARȚI : 18 - 20 Seară de rugăciune
JOI : 18 - 20 Serviciu divin
VINERI: 17³⁰ - 19 Seara adolescenților
SĂMBĂTĂ: 18 - 20 Seară de tineret

Vă stăm la dispoziție pentru nevoile dumneavoastră spirituale :

Pastor Nelu Filip : tel. 0745-306431

Diacon Romica Florescu : tel. 0721-644073

Prezbiter Sandu Guler : tel. 0722-510842

Diacon Paul Moldovan : tel. 0745-531218

Timisoara — str. Banu Mădăcine nr.25 tel. 0256-472002
e-mail: poartacerului@gmail.com

BISERICA POARTA CERULUI

“O poartă deschisă către ceruri”

Crucificarea lui Isus

Suferința lui Hristos din perspectivă medicală

De C. Truman Davis M.D., M.S.

În acest articol vom discuta câteva din aspectele medicale ale patimilor sau suferințelor lui Isus Hristos. Îl vom însoți din grădina Ghetsimani, prin procesul judecării, prin chinurile îndurate, de-a lungul drumului Său pe Via Dolorosa, până la ultimele ore dinaintea morții Lui pe cruce.

Suferința fizică a lui Hristos începe în Ghetsimani. Dintre multele aspecte ale acestei suferințe inițiale voi discuta doar cele de interes fiziologic: sudoarea cu sânge. Este foarte interesant că acest lucru este menționat doar de medicul grupului, Sfântul Luca. El spune: “A ajuns într-un chin ca de moarte, și a început să Se roage și mai fierbinte; și sudoarea I se făcuse ca niște picături mari de sânge, care cădeau pe pământ” (Luca 22:44).

Orice încercare posibilă a fost folosită de învățații moderni ca să lămurească acest fenomen, aparent sub greșita impresie că așa ceva nu s-a întâmplat. Însă foarte multe eforturi ar fi putut fi scutite prin consultarea literaturii medicale. Deși foarte rar întâlnit, fenomenul sudorii cu sânge este bine documentat. În urma unui puternic stres emoțional, capilarele fine ale glandelor sudoripare se pot sparge ducând la amestecarea sângelui cu secreția sudoripară (sudoarea). Acest fenomen singular ar fi putut duce la o slăbiciune marcată și la un posibil șoc.

(continuare în pagina 3)

SĂ NE CUNOAȘTEM UNII PE ALȚII...

În acest număr dorim să prezentăm o nouă familie care se închină Domnului alături de noi în biserica „Poarta Cerului”: **familia Meici Corneliu & Andreea.**

Familia Meici s-a întemeiat sub binecuvântarea lui Dumnezeu în data de 28 august 2004, în Timișoara. Cei doi tineri Îl slujesc pe Domnul cu toată inima și îi sunt mulțumitori pentru modul minunat în care a binecuvântat casa lor, și mai mult decât atât, doresc să trăiască prin credință alături de El toată viața! Fratele Corneliu este implicat în lucrarea de slujire din biserica noastră, el fiind lider al grupului instrumental de suflători, dar în același timp cel care se lasă la dispoziția lui Dumnezeu și ne aduce mai aproape de El în închinare, prin intermediul unor solo-uri de trompetă. Ca și ocupație zilnică, fratele Corneliu este artist-instrumentist la filarmonica „Banatul”, iar sora Andreea este specialist resurse umane.

Cei doi soți au afirmat că lucrul cel mai important pentru ei, ca și familie,

RĂSCUMPĂRAREA

de *Rahela Ciobanu*

Priveam și eu spre gloata ce duce-un Om la moarte.
Împinsă de mulțime,
Porneam și eu pe drumul
Ce duce la Golgota, la Dealul Căpățâni.
Eram nedumerită, cu multe remușcări
Dar mă-mpingea mulțimea,
Și-asemena cu ei,
Strigam în gura mare tot ce strigau și ei:
“Să fie dat la moarte!”

Voiam să-L văd pe-Acela ce fi-va răstignit.
Cu greu printre mulțime m-am strecurat și eu
Și L-am zărit pe-Acela ce-ndura biciul greu.
Cutremurat de ceea ce vedeam în față,
Am început să plâng...
“Isuse, Tu ești?!”
Îmi pare-atât de rău... căci am strigat cu-aceia
Ce Te-au trimis la moarte...
Îmi pare sincer rău...!”

M-am prăbușit atunci în colbul de pe drum
Și-am început cu lacrimi amare să Îți spun:
“Dă-mi o fărâmă din iertarea-Ți fără margini,
Și-un strop de-alin din marea-Ți bunătațe,
Să simt din nou în pieptul meu iubirea,
Și-adâncă pace de Răscumpărare.”

Atunci Isuse pace-ai revărsat,
Iar blânda-Ți voce am auzit șoptindu-mi:
“Eu pentru tine, fiul Meu,
Eu pentru tine viața mi-am curmat,
Iar tu să înțelegi a Mea jertfire,
Îți dau în schimb: IUBIRE, PACE și NEMURIRE!”

este să trăiască aproape de Domnul și să-și pună încrederea în promisiunile Lui, întrucât sunt încredințați că El va fi mereu credincios acestor promisiuni. Cuvântul din Scriptură pe care fratele Corneliu și sora Andreea l-au ales să le călăuzească pașii în viața de pe acest pământ se găsește în Proverbe 3:5,6 - „*Încrede-te în Domnul din toată inima ta și nu te bizui pe înțelepciunea ta! Recunoaște-L în toate căile tale și El îți va netezi cărările.*”

Fie ca Dumnezeu să îți țină mereu aproape de El, să le binecuvânteze familia cu multă pace și bucurie, și să îi poarte mereu din biruință în biruință!

Am dori, ca și biserică, să purtăm în rugăciune familia Meici întregă săptămâna viitoare, să cerem Domnului să îi binecuvânteze din belșug și să le fie alături în orice situație.

... a consemnat Andreea Homoșdean

*L*e urăm
*L*A MULȚI ANI
și multe binecuvântări celor care în săptămâna aceasta își vor aniversa ziua de naștere. De asemenea, să nu uităm să-i amintim în rugăciunile noastre.

Miercuri, 23 aprilie

Viorica Ursu

Luni, 28 aprilie

Georgeta Bela

Marți, 29 aprilie

Stana Cirla,

Otilia Coldea,

Ovidiu Moza

Miercuri, 30 aprilie

Floriant Marchiș,

Elena Merț

Joi, 1 mai

Loredana Marcu,

Pavel Ursu

Vineri, 2 mai

Ioan Bica

Sâmbătă, 3 mai

Viniciu Smeureanu

„*Căci dacă trăim, pentru Domnul trăim; și dacă murim, pentru Domnul murim. Deci, fie că trăim, fie că murim, noi suntem ai Domnului.*”

(Romani 14:8)

(continuare din prima pagină)

După arestarea Sa în mijlocul nopții, Isus a fost dus în fața Sanhedrinului și a lui Caiafa, Marele Preot. Aici a avut loc prima traumă fizică. Un soldat L-a lovit pe Isus peste față pentru că nu a răspuns întrebărilor lui Caiafa.

A doua zi dimineața Isus, lovit și rănit, deshidratat și epuizat, după o noapte nedormită este luat și dus prin tot Ierusalimul până la Pontiu Pilat. Și desigur cunoașteți lui Irod Antipa. Se pare că Isus nu a suferit nici un chin fizic în mâinile lui Irod și a fost retrimis la Pilat. Atunci, ca și răspuns la urletele mulțimii, Pilat a ordonat eliberarea lui Baraba și condamnarea la moarte a lui Isus prin crucificare.

Se fac pregătirile pentru biciuire. Prizonierul este dezbrăcat de haine și mâinile îi sunt legate de un stâlp, deasupra capului. Biciul greu este mănuit cu toată puterea, lovind în continuu umerii, spatele și picioarele lui Isus. La început curelele grele de piele lezează doar pielea, însă pe măsură ce loviturile continuă, ele pătrund adânc și sfâșie țesutul subcutanat, producând la început o ușoară hemoragie din capilarele și venele pielii, iar în final ducând la hemoragie arterială din vasele țesutului muscular subiacent. Bilele mici de plumb la început produc contuzii (vânătaii) mari și adânci care sunt sparte ulterior de loviturile care urmează. În final pielea spatelui atârână în fășii lungi, iar întreaga zonă a devenit de nerecunoscut: o masă sângerândă de țesuturi sfâșiate. Când centurionul responsabil anunță că prizonierul se află la un pas de moarte, loviturile sunt oprite.

Pe jumătate leșinat, Isus este dezlegat și lăsat să se prăbușească în propriul său sânge pe piatra pavajului. Soldații romani se amuzau teribil privind la acest evreu din provincie care se pretindea a fi Rege. I-au aruncat o haină de purpură peste umeri și I-au pus o trestie în mână în loc de sceptru. Mai aveau

nevoie doar de o coroană pentru ca travestirea să fie completă. O creangă mică cu ramuri flexibile acoperite de spini lungi (folosită de obicei pentru foc) este modelată sub forma unei coroane și înfiptă pe capul lui Isus.

Din nou are loc o sângerare abundentă (scalpul fiind una din cele mai bogat vascularizate zone din corpul omenesc). După ce L-au batjocorit și L-au lovit din nou peste față, soldații I-au luat trestia din mână și au început să-L lovească peste cap, adâncind și mai mult spini în pielea capului. În final soldații, oboșiți și plictisiți de acest sport sângeros I-au luat și haina de purpură de pe spate. Aceasta între timp devenise foarte

aderentă de cheagurile de sânge și de serul din răni, astfel încât îndepărtarea ei, la fel ca și îndepărtarea neglijentă a unui bandaj chirurgical, a provocat o durere îngrozitoare. Aproape ca și când ar fi fost biciuit din nou – rănilor au început iarăși să sângereze.

Spre deosebire de obiceiul evreiesc romanii I-au înapoiat mantaua. Patibulul greu al crucii este așezat pe umerii Săi și procesiunea Hristosului condamnat și a tâlharilor își începe călătoria de-a lungul Viei Dolorosa. În ciuda eforturilor Sale de a merge drept, greutatea grinzii de lemn, împreună cu șocul produs de pierderea masivă de sânge, Îl copleșesc. Se împiedică și cade. Lemnul aspru se înfige în pielea și în mușchii lacerati ai umerilor. Încearcă să se ridice, dar mușchii Săi au fost deja solicitați dincolo de rezistența lor. Centurionul, nerăbdător să înceapă crucificarea, a ales un om din mulțime, pe Simon din Cirena, să-I ducă crucea. Isus îl urmează, încă sângerând și având sudori reci și lipicioase cauzate de șoc. Călătoria din fortăreața Antonia până pe Golgota a luat sfârșit. Prizonierul este din nou dezbrăcat de haine, cu excepția unei învelitori, permisă de evrei, care îi acoperea șalele.